

చెలగాటం

తానెంత సరసుడో, సమర్థుడో, స్నేహశీలియో, వెల్ విషరో, ఉద్ధరించే స్వభావము గలవాడో పరంధామ్ అహహ అని నవ్వుతూ చెప్పుకెత్తుంటే, పినాకికి నవ్వురాలేదు సరిగదా విచారం గలిగింది. పరంధామ్ పినాకిని గమనించలేదు. చేతులో పేకముక్కలు సద్దుకుంటున్నాడు.

“పరంధామ్! నిప్పుతో చెలగాటమాడుతున్నావ్ సుమా” అని హెచ్చరించాడు.

బల్లముందున్నది యిద్దరే. అయినా మరో నలుగురు మిత్రులొచ్చి, కుర్చీలాక్రమించారు. పరంధామ్ మరో ప్యాకెట్లోని ముక్కలు తీసి కలిపి షపుల్ చేసి అందరికీ పంచాడు.

“గూఢంగా చెపితే నా పేద బుర్ర కర్దంగాదు పినాకీ! బి ఫ్లెయిన్ అండ్ ఫ్రాంక్” అని నవ్వుతున్నాడు పరంధామ్. అతనికి తెలుగు యింగ్లీషూ కలిపి మాట్లాడటం అలవాటు. దక్షిణాన కొన్నాళ్లు ఫ్రైవేట్ రంగంలో పనిచేశాడు. అందుకని అరవపదాలూ నవ్వు వచ్చేట్టు దొర్లిస్తాడు.

“నవ్వులల్లా నువ్వులవుతుందంటున్నా. ఇంకా బ్లంట్ గా చెపితే తుళ్లులవుతుంది అని హెచ్చరిస్తున్నా. హాస్యమని అనుకుంటున్నావుగాని అది గేలి చేయటమే. నవ్వు నాలుగందాల నష్టమంటారు పెద్దలు.” ఆటకానిస్తూనే మరికొన్ని డైలాగులు వల్లించారిద్దరూ. మిత్రులకు అర్థంగాలేదు. గోపరాజు మంచి ట్యూటర్. దానిమీదా చాలా సంపాదన వస్తుంది. “యేమంటాడు పరం? వాడి తరహాస్థైలూ తెలిసిందేగా పినాకీ? వాడి హృదయం వెన్న గదూ!. ద్రోహాచింతే లేదు పరంధామ్ కి. నీతులు, సామెతలూ దొర్లిస్తున్నావు. యేమిటి విశేషం పినాకీ?”.

“వ్యాఖ్యానం వేరు. తిట్టటం వేరు. ప్రాపగాండా చేసుకోటానికీ నేర్పుండానికీ. ప్రత్యర్థిని తూర్పురబడితే యెన్నికల్లో గెలుపు వరిస్తుందా? అది

సంకుచితస్వభావమని వెల్లడౌతుంది. నా చిన్నతనంలో, లోపాలున్నవారిని చూసి నవ్వితే మా అమ్మ నన్ను “చెంపలేసుకో” అనేది చెముడు, మెల్ల, కుంటి, పిచ్చి యేదైనా సరే, చూసి నవ్వగానే అలా అనేది.

“యెవర్ని చూసి నవ్వాడూ పరంధామ్? యెవర్ని గేలి చేశాడూ? చెప్పు మిత్రమా? హితోపదేశం చదివావా?” అన్నాడు రామనాథం మందుల షాపు యజమాని.

“బాగా అన్నావు రామం. హితోపదేశంలో శకుంతల కథ వున్నది. తన కోర్కె తీర్చుకువచ్చేసిన రాజు వచ్చి తీసికెళ్లకపోగా తానే సాహసించి వస్తే, నిండు సభలో యెరగనంటున్న రాజు దుష్ప్రభుత్వంతో వాదిస్తూ, యే లాయరు సాయంలేకుండానే, సమర్థించుకుంటూ హితము చెప్పింది” అన్నాడు పినాకి. సెట్టుకుదురుతున్నదతనికి.

“హితమెలా చెప్పింది శకుంతల? రాజు విన్నాడూ?” గోపాలం సూపర్ బజార్ రన్ చేస్తున్నదిట్ట అడిగాడు.

“నీవు చదివినట్టు లేదే హితోపదేశం? తెలియదా?” పినాకి తన టరన్ రాగానే సెట్ బల్ల మీదుంచేశాడు. ఫిల్టర్ బల్లమీద పడేశాడు.

తక్కిన వారంతా సిగరెట్టు యాష్ట్రేలో, ముక్కలు బల్లమీదుంచి లెక్కించారు. కౌంటర్ కాయన్ను పంచుకున్నారు. వెళ్లబోయేముందు నిజం రొక్కం బల్లమీదుంచుతారు. రాత్రి యెనిమిది కావస్తున్నది.

ప్లడ్ లైట్స్ కాంతిలో, టెన్నిస్ కోర్టులో ఆటగాళ్లు టెన్నిస్ ఆడుతున్నారు. బంతి దూరంగా పోయినా, వలకి తాకి కిందపడినా, బోయ్ తెచ్చి అందిస్తున్నాడు.

“నేనా పుస్తకం చదవలేదు పినాకీ! నా కోసం చెప్పు. నేను అభిజ్ఞాన శాకుంతలం, శృంగార శాకుంతలం చదివానంటే. హిందీ సినిమా చూశాను. రాజు విన్నట్టు లేదు. శకుంతల రోషపడి సభవిడిచింది. అయిదేళ్ల తర్వాత రాజు బుర్ర గోక్కుంటూ వెళ్లి మరీచాశ్రమం నించి భార్యనూ కొడుకు సర్వదమనునీ, ముని ఆశీస్సులతో తెచ్చుకున్నాడు. హితము చెప్పిన శకుంతల సభలో గెలిచిందా?

వయస్సు తక్కువా. డబ్బున్నదీ గాదు పిల్ల'' అని పేలుతూ, సిగరెట్ పీలుస్తూ, తన వంతు వచ్చిందని పేకంతా కలిపి షపుల్ చేసి బల్లమీదుంచాడు మారుతీరావు. పక్కవాడు కోయగానే అందుకని నేర్పుగా వేగంగా పంచుతున్నాడు.

మరో యిద్దరు క్లబ్ మెంబర్సు వచ్చి కుర్చీలాక్రమించారు. వాళ్లకూ పంచాడు మారుతీరావు. హుషారుగా సెంటెడ్ ఫిల్టర్ సిగరెట్లు తగలేస్తూ, దేనిమీద మాట్లాడుతున్నారో వింటూ గ్రహించాలని చూస్తున్నారు. ప్యూన్ చల్లని సాఫ్ట్ డ్రింక్స్ తెచ్చి అందించాడు.

“రాజా! రాజువై, న్యాయమూర్తివై, న్యాయ పీఠం అలంకరించి మాట తప్పుతున్నావే? తెలియదంటున్నావు రాణీనై అధికారం సంపాదించాలనీ, రాజ్యమేలాలని నా పన్నాగమంటున్నావు. ఒక రాజును మరొక రాజు వంచించవచ్చు. యేమరుపాటుగా వుండగా పొంచివుండి దాడిచేసి రాజుని దింపి తాను ఆ రాజపీఠం ఆక్రమించవచ్చు. గర్భవతిని పనిపెట్టుకునెందుకు వస్తాను? నీకు భార్య బిడ్డలు లేరని నమ్మబలికావు. అదీ కల్పనేనా? నీ అంత గొప్ప బిడ్డ పుట్టి పెరిగి నీకానంద మివ్వాలని తాపత్రయపడుతుంటే, నీకాగ్రహింపులేదే? పారాడే పసిబాలుడు నీ కాళ్లకు చుట్టుకుని నవ్వు మొహంతో నీ వంక చూస్తే నీ గుండెలెలా చల్లబడతాయో వూహించవా? తప్పుటడుగులేస్తూ, జిలిబిలి పలుకులతో పాలబుగ్గలతో వచ్చే కొడుకు నెత్తుకుని ముద్దు చేస్తే హృదయం ఆనందంతో యెలా పొంగుతుందో తెలుసుకోవా? రాచవిద్యలు నేర్చి పాటవం చూపుతూ, నిన్ను మెప్పించాలని చూసేబాలుని అమాయక మొహం చూస్తే, యీ ప్రపంచం మరింత సుందరంగా కనబడుతుంది. యుద్ధాల్లో పాల్గొంటే అంత సుందరంగా కనబడుతుందా? కుట్రపన్ని రాజ్యమాక్రమించవచ్చు. గర్భవతినయే రావాలా? ఆశ్రమంలో పెరిగాననీ నా వెంటయేమీ రాదనీ నీకు చిన్నతనంగా తోస్తున్నదేమో. మహర్షి పెంచాడు నన్ను. అధర్మ ప్రవర్తనా, ద్రోహచింతా, రాజు నవమానించటం నేర్చుతాడా? నేను తిరస్కరించబడి వెళ్లిపోయినా, నా కోసం నీ కొడుక్కోసం వెతుకుతూ రావాల్సి వస్తుంది రాజా. దైవమలాటి పరిస్థితులు

కల్పిస్తాడు. నా వల్ల దోషమేదీ? తప్పిదమేదీ? ఆశ్రమవాసులూ మహర్షీ గూడా దోషలే నందామా? అనగలవా? అదే నా రాజలక్షణం'' అలా అంటూ వరుసగా రాజు తనతో గడిపిన దినాలు వర్ణిస్తూ, ఆయన మాటలూ చేతలూ, తానెవరైందీ చెప్పటం బీరు పోకుండా చెప్పుకెళ్ళింది శకుంతల. చిత్రం చూస్తున్నట్టునిపించింది సభికులకి. శకుంతలనే నమ్మారు సభాసదులు. రాజుకి మతిబోయిందో భయపడుతున్నాడో, సంశయిస్తున్నాడో కనిబెట్టలేక నిశ్శబ్దంగా వున్నారు. అశరీరవాణి పెద్దగా చెప్పటం వినిపించింది. ''దుష్యంత మహారాజా! ఈమె కణ్వు మహర్షి పెంపుడు కూతురు. నీవీమెను గాంధరవ్య వివాహం చేసుకున్నావు. మహర్షి తోటి మహర్షులు పిలుచుకెళ్తే వెళ్లాడు. ఆ సమయంలో లేడాశ్రమంలో. '' ఆయన తిరిగి వచ్చాక మహర్షి అనుమతితో ఆశీస్సులతో నిన్ను నా వెంట తీసికెళ్తానని మాట యిచ్చి వచ్చావు. నీవు వచ్చే నాటికే శకుంతల గర్భవతి అని తెలిసి కూడా వెళ్లి తెచ్చుకోలేదు. మహర్షి వచ్చి అంతా తెలుసుకుని ''రాజకుమారుడు, రాజాంతఃపురంలోనే జన్మించాలని తోడు యిచ్చి శకుంతలను పంపాడు. వారినీ అవమానించి పంపేశావు. ఒక్కతే నిండు సభలో నీ యెదుట నిలబడిపోయింది. నీవు ధర్మం తప్పరాదు. శకుంతలను ఆదరించి గౌరవించాలి. ధర్మమేవజయతే'' అని వినిపించింది.

రాజు తెలివినబడి సభాసదులంతా దుయ్యబట్టకముందే, సింహాసనం దిగివచ్చి, శకుంతల తన భార్య అని సభలో ఒప్పుకుని అంతఃపురం లోకి తీసికెళ్లాడు. ముక్క బల్లమీద పడేస్తూ ముగించాడు పినాకి.

రాములనే ప్రకృతి వైద్యుడూ మరియు రోలర్ స్కేటింగ్ కోచ్ అన్నాడు. ''కంసునికి వార్నింగిచ్చిందీ అశరీరవాణినని చదివాను పినాకీ?'' బల్లమీది ముక్క తీసుకున్నాడు.

''కంసుని యిగో చూస్తే వాణికి నవ్వు వచ్చి వుండాలి రాములూ. '' ఒరే! రథం అంత వేగంగా మబ్బుల మీద పోతున్నట్టు తోలుతున్నావు. కన్నూ మిన్నూ కానరావటం లేదు నీకు. యే చెల్లెల్ని అత్తింట్లో దింపి రావాలని పోతున్నావో ఆ

చెల్లి యెనిమిదో సంతానమే నీ పాలిట మృత్యువు అవుతాడు. పొగరు దించుకో” అని నవ్వి మాయమైంది. కంసుడు సైకో. “యెనిమిదో బిడ్డ దాకా యెందుకూ వేచిచూడటం? ఈ చెల్లినిప్పుడే చంపేస్తా” అనుకుంటూ రథం ఆపి కిందికి దూకి, చెల్లెల్ని కిందికి లాగి కత్తిదూశాడు కంస. కంసుని తత్త్వంబావమరిది వసుదేవునికి తెలుసు. “కొత్త పెళ్లి కూతురు. అందునా నా భార్య బావా! చంపరాదు. యెనిమిదో సంతానం గదా నీ పాలిట మృత్యువు? ముందు పుట్టిన యేడుగురూ నిన్నేమీ చేయరు గదా? నీకంతగా అనుమానంగా వుంటే, పుట్టగానే బిడ్డను తెచ్చి నీకిస్తా చంపుకో. మాటిస్తున్నా” అన్నాడు బావమరిది చేతులు పట్టుకుని “అది నిజమే” అనుకున్నాడు కంస. బావ వసుదేవ మాట నిలకడ గలవాడు. చెల్లెల్ని బావనీ రథంలో కెక్కమని తోలుకెళ్లి దింపి వచ్చాడు”.

“అంటే వసుదేవ సైకో ఎనలోస్ట్ అన్నమాట” అన్నాడు రాములు.

“బాగా అన్నావు రాములూ. యెనిమిదో సంతానాన్నిస్తానని అనలేదు వసుదేవ. అది గమనించాలి. గడసరి అవచ్చు. తీరా మొదటి బిడ్డను తెచ్చి కంసుని ముందుంచి చంపుకో” అంటే అప్పటికి వుద్భృతం తగ్గిన కంస, యెనిమిదో సంతానం గదా వీడుగాదు. తీసికెళ్లి పెంచుకో అని పంపేశాడు. మళ్ళీ కొర్రెక్కినప్పుడు తండ్రి ఉగ్రసేనుడు దద్దమ్మలాగా కనబడి, వాడిని జైల్లోకి తోసి తాను గద్దీ యెక్కాడు” అని చెప్తుండగా రాములు సెట్ బల్లమీద పరిచేశాడు. సెట్ కాని వాళ్లంతా బల్లమీద ముక్కలుంచి లెక్కవేసి కౌంటర్ కాయిన్స్ తీసుకున్నారు. మళ్ళా షపుల్ చేసి కోయించి పంచుతూ రాములన్నాడు “థ్రిల్లింగా వున్నది. ఔరంగజేబూ తండ్రి షాజహాను చక్రవర్తిని హౌస్ అరెస్ట్ లో వుంచాడు. అన్న దారానూ వాడి కొడుకును చంపించి గద్దీ యెక్కాడు. ఐడియా మంచిదేట. ఇస్లామ్ వ్యాపింపజేయాలనిట. కష్టజీవిట. ఖురాన్ కి ప్రతులు వ్రాసి, టోపీలు కుట్టి ఆర్జించిన సొమ్ముతో జీవిస్తున్నానన్నాడట” అంటున్నాడు రాములు. శంకర్, మల్లయ్య వచ్చి కూచుని తమకు పంచమన్నారు. వాళ్లు త్వరగానే కథ ఫాలో అయారు. పినాకి సంతోషించాడు. “నారదుడొచ్చి కంసునికి పురెక్కించాడని

హరివంశంలో గాబోలు చదివాను పినాకీ” అన్నాడు మల్లయ్యను చూసి సంతోషించి అన్నాడు. “కావచ్చు యెలా వ్రాసినా దేవకి సంతానాన్ని ఖతమ్ చేసింది అన్న కంస మహారాజే. “యెవరీ పిల్లలు కంస మహారాజా? “వీళ్లుగాదు నారదా యెనిమిదో వాడు” అని జవాబు. “అయ్యో! అమాయక కంస మహారాజా” అని నవ్వి నారదుడు చూపుడు వేలితో లెక్కిస్తూ ఒక్క బిడ్డ నెత్తిమీదికి వేలు రానిచ్చి యెనిమిది” అన్నాడు.

నారదుడు వెళ్ళాక కంసుడా బిడ్డలని చంపించాడు. బావనీ చెల్లెల్నీ నిజంగానే ఖైదు చేశాడు. మహామాయ యేడో పిండాన్ని మార్చేసింది. రోహిణి అనే ఆమె వసుదేవుని భార్యే. ఆమె పిండాన్ని దేవకి గర్భంలో వుంచింది. ఏడో బిడ్డనూ చంపాడు కంస. అసలు ఘట్టం వచ్చింది. దేవుని సలహా ప్రకారం వసుదేవ యెనిమిదవ బిడ్డ పుట్టగానే తట్టలో పెట్టుకెళ్తుంటే తలుపులవే విడిబడినై. కాని వీధిలోకి రాగానే గాడిద అరిచిందట. వసుదేవుడు గాడిద కాళ్లు పట్టుకుని, “అరవ వోకు తల్లీ! కంస మహారాజు లేచి బిడ్డను చంపుతాడు. యీ బిడ్డను వ్రేపల్లెలో నందగోపుని యింట్లో, అతని భార్య యశోద పక్కలో వుంచి, ఆమె ప్రసవించిన ఆడపిల్లను తెచ్చి దేవకి పక్కన వుంచాలి” అని వేడుకున్నాడట. మరో వుపద్రవం యమునానది దాటాలి. వానా నది పొంగుతున్నది. ఆది శేషుడొచ్చి తన పడగలు విప్పి తట్టలో బిడ్డ తడవకుండా కాపాడుతున్నాడు. అయినా యమున పొంగు తగ్గలేదు. హెచ్చింది. వసుదేవ ధైర్యంగా నదిలో నడుస్తూనే వున్నాడు. పిల్లవాడి కాలివేలు తట్ట అంచులకు తాకుతూ నదిని తాకింది. యమునదోవ వదిలింది. మొత్తానికి పనిసాధించాడు వసుదేవ. పిల్లను దేవకి పక్కన వుంచుతుండగా కారాగారం తలుపులవే మూతపడినై. స్పృహతప్పివున్న దేవకికి పిల్లయేడవగానే కళ్లు తెరుపుడు పడినై. కావలి వారూ లేచారు. పిల్ల యేడుపు విని వెళ్లి కంసమహారాజును లేపి తెచ్చారు. తెల్లవారుతున్నది.

దేవకి యేడుస్తూ, “అన్న! క్షమింపుమన్న! అల్లుడు కాదిది మేనగోడలొ! మన్నన సేయమన్న! వూనిని చంపుట రాచపాడి గాదన్న” అని

దీనాలాపాలాడింది.

కాని కంస యెనిమిదో బిడ్డే తనకు మృత్యువు అని, చెల్లి యేడుపును పెడచెవిని బెట్టి, ఆమె చేతుల్లోని బిడ్డను లాగి పైకెగరేసి కత్తికెరచేయాలని, కత్తి దూసి పట్టాడు. కాని వింతలలో కెల్ల వింత! ఆ బిడ్డ కిందికి రాక పైకే యెగిసి ఆకాశంలో వేయి చేతులతో మెరుపులాగా వెలుగుతూ, పకాపక నవ్వుతూ, “ఒరే! నిన్ను చంపే వాడు వ్రేపల్లెలో పెరుగుతున్నాడు” అని అదృశ్యమైంది. కంస నివ్వెరపోయాడు. బిడ్డను తప్పించారన్నమాట. మార్పిడి జరిగింది అని గ్రహించి వసుదేవుని వంక చూశాడు “వేసిన తాళాలు వేసినట్టే వున్నాయి. తలుపులు మూసే వున్నాయి కంస మహారాజా. యెలా తప్పించగలను?” అన్నాడు వసుదేవ. దేవకీవసుదేవులూ ఆశ్చర్యపోయారు.

అప్పుడు మోసగించారని, యినప గొలుసులు వేయించి గట్టి కారాగారంలో వుంచాడు కంస. వ్రేపల్లెలో బిడ్డ పెరిగి పెద్దవాడు కాకుండా చంపించాలని పథకాలు ఆలోచించాడు కంస” నింపాదిగా చెప్తున్నాడు పినాకి.

“ఇంతకూ పరంధామ్ దేనితో చెలగాటమాడాడో చెప్పనే లేదు నువ్వు పినాకీ. కథ వేరుపుంతలు తొక్కింది”. బాంక్ యేజెంట్ నందకిశోర్ అన్నాడు.

“పరంధామ్ మిఠాయి చూపించి లేడీలొని పట్టాడుట”.

“అది చెలగాటమెలా అయిందీ?” కిశోర్ అడిగాడు.

“కృష్ణుని ధూర్తగోపాలా అని పిలిచేవారట గోపికలు. తంతు జరుపుకోకండా మీదబడేవాడు ధూర్తుడనబడును” అంటున్నాడు పినాకి.

“కృష్ణుడు మంచివాడేగా?” మరో ఆటగాడన్నాడు.

“అఫ్కోర్స్. దేవుడు బహుమంచివాడు - దీనులను పాలించువాడూనూ.

కాని పతివ్రత గాంధారి అలా ఒప్పుకోక “కృష్ణా! నువ్వే యీ యుద్ధానికి అన్నదమ్ములు కొట్టుకు చావటానికి కారణం. చిన్నతనంలో అన్ని మహిమలు చూపినవాడివీ సంధి చేయలేకపోయినావంటే నమ్ముతానా? యాదవులూ యిలాగే కొట్టుకు చస్తారు” అని శపించిందట. “కృష్ణుడు పరమాత్మ గదా నొచ్చుకోడే

స్పోర్టివ్గా తీసుకుంటాడు” అన్నాడు పెంచలయ్య సిబిఐ ఆఫీసర్.

“అబ్బో ఆఫీసర్గారికి చాలా తెలుసే? యేమీ తెలియదనుకున్నా. కృష్ణుడు నవ్వి, “యాదవులు పొగరెక్కి వాళ్లకి వాళ్లే హానిచేసుకున్నారెప్పుడో అత్తా. దూర్వాసమహాముని ద్వారక వచ్చి పూరి చివర చెట్టు కిందకూచున్నాడు. సాంబునికి గర్భిణీ స్త్రీ వేషం వేసి తీసికెళ్లి, మునికి చూపించి, “దీనికి ఆడబిడ్డవుడుతుందా? మగబిడ్డ పుడతాడా చెప్పండి మునీ?” అని అడిగారు యాదవులు.

“మీకెంత పొగరెక్కిందీ? నాతోనా చెలగాటం? దీనికి ముసలం పుడుతుంది. అది మీ అందర్నీ హతమారుస్తుంది” అని లేచి వెళ్లిపోయాడు ముని.

యాదవులు భయపడిపోయారు. నా వద్దకు వచ్చి అంతా చెప్పి, “పుపాయం చూడు కృష్ణా. దూర్వాస మహామునితో యెకసక్కెమాడాము. అది చెలగాటమే” అన్నారు.

“బ్రాహ్మణ శాపం గదా. ముసలమేమో పుడుతుంది. దాన్ని తీసికెళ్లి మెత్తగా నూరి సముద్రంలో కలిపేయండి” అని చెప్పా నత్తా” అని చెప్పాడు పినాకి.

“అసలు కథ కానీ పినాకీ. కౌతూహలంబయ్యేడిన్. చెలగాటమెలా అయిందీ?” అర్జున్ రచయిత అడిగాడు.

“జాబ్కి తిలోదకాలిచ్చిందట మిఠాయి తిన్న లేడీలౌ. పరంధాముడు విరగబడి నవ్వుతూ చెప్పాడు. “అయ్యో పినాకీ! యెబ్బార్షన్ అనే పదం వాడగానే మీదబడి రక్కింది రక్కులన్నీ భరించి, అనునయించి యెలాగో ఒప్పించి, నర్సింగ్ హోమ్లో ఎడ్మిట్ చేసి నేను యూరప్టుర్ చేసి వచ్చేప్పటికి “పుయ్యల్లో వేలెడు పిల్లాడిని చూపించి, నార్మల్ డెలివరీయే” అన్నది. సెవెన్ వండర్సులో యిదో వండర్ అనిపించింది పినాకీ. బేబీ సిట్టింగ్ వాల్యుబుల్గా కనిపించిందిట. జాబ్ వర్తెలోగా తోచిందిట. బుర్రగోక్కుంటూ యిల్లా కూడా గుడ్డా చూడాల్సి వచ్చింది పినాకీ. నా పేద బుర్రనెంత గోకినాయేమీ అంతుబట్టలేదు”.

“అది చెలగాటవే. మనిషేగా అమ్మాయి. పురుక్కాదే” అన్నా. వెంటబడుతుందిట. నలుగురూ నవ్వరా అని ఆపుతాడట పరంధాముడు. ఇంకా పేలాడు. “దీన్నెట్లా మోహించావూ? సెడ్యూస్ చేసిందా?” అని నా స్నేహితులు రోడ్డు మీద తారసపడి అంటే, అక్కడే రోడ్డు మీద బడి యేడుస్తావు’ అని ఆపేస్తాడట. అలా ప్రేమ కలాపం నాటినించే సెన్సిటివ్ మనస్సుగల అమ్మాయిని శాయశక్తులా ఛాన్సు వదులుకోకుండా నొవ్వనాడుతూనే వచ్చాడు.

“అలా హార్ట్ చేసే మంకీ స్వభావం వయసొచ్చాకే రాదు పినాకీ చిన్నప్పటినించే వుంటుంది” అన్నాడాఫీసర్.

“నిజమే కావచ్చు ఆఫీసర్ కాలేజీ రోజుల్లోనే, లాబ్లో యేదో ఒకటి పోతూ వుండేది. రాజగోపాల్ అటెండర్, వీరేశ అనే డెమాన్స్ట్రేటరూ యెవరిమీదికో ఒకరిమీదికి నెట్టేవారట ఆ దొంగతనాన్ని. ఫైన్ అదీకాకపోతే ధర కట్టించేవాడుట ప్రిన్సిపాల్. ఇంటి దొంగను ఈశ్వరుడు గూడా పట్టలేడని వింత సామెత. పరంధామ్ మీదికీ యెక్కింది నేరం. బిక్కమొహాలు చూస్తూ వారి గోడూ వింటూ వచ్చిన పరంధామ్.

“అవన్నీ నిరంజన్ పెట్లో వుంటాయి. వాడు క్లెప్టోమానియా లాగా కనబడతాడు నాకు” అన్నాడట నవ్వుతూ.

“హంబుల్ పరంధామ్. నిరంజన్ ప్రిన్సిపాల్ ప్రియబాంధవుడు. వాడినెలా పట్టిస్తాం? మనమీదికే వస్తుంది ఋజువు చేయాలి” అన్నాడో విద్యార్థి.

“వాడు ఆవకాయ తెచ్చుకుని పెట్లో దాచుకుని భోజనానికొచ్చేప్పుడు చిన్న ప్లాస్టిక్ భరిణలో ముక్కుపిండీ తెచ్చుకుని భోజనం కాగానే భరిణ ప్లాస్టిక్ సంచీలో పెట్టుకు తీసికెళ్తాడు. యెవరికీ రుచన్నా చూపడు మీరు గమనించలేదేమో” అన్నాడు నవ్వుతూ.

“గమనించాంగానీ సాహసం లేదు. నెత్తడుస్తుందేమో”.

నిరంజన్ స్కూటరెక్కి కాలరెగరేసుకుంటూ సహ విద్యార్థులతో సాయంకాలం వరకు పిక్నిక్ చేయటానికి వెళ్లాడు. శలవు. ఆదివారం.

మారుతాళం పెట్టి లాకర్ తీసి పెట్టె కదిలొస్తే బాగానే చప్పుడైంది. ప్రిన్సిపాల్ డెమాన్స్ట్రేటర్ పూన్, అందరి యెదుట మూతతీశాడు పరంధామ్. లాబ్లో పోయిన వస్తువులనీ పెట్టెలో వున్నాయిగానీ, ఆవకాయ సీసా మూత వూడి వూటా పిండి రెడీమేడ్ దుస్తులమీద ఇస్త్రీ దుస్తుల మీదా ఒలికి రక్తంలాగా కనిపించింది. “పినాకి గడియారం వంక చూస్తూ అన్నాడు. గోడ గడియారం టీక్ టీక్ మంటున్నది. గుండెలు దడదడలాడినట్లున్నదా చప్పుడు.”

“థ్రిల్లింగా వున్నది పినాకీ యెలా ముగిసింది కథ?”

“నాకే క్లష్టమేసింది” అని చెప్పతూ నవ్వుతాడు పరంధామ్. మంచి సూట్లన్నీ పాడైనై అని నవ్వుతాడు. ప్రిన్సిపాల్ నిరంజన్ని దత్తు చేసుకుని తన మేనకోడల్నిచ్చి పెళ్లి వైభవంగా జరపాలని నిశ్చయించాడు. దాన్ని మార్చే ఛాన్సులేదు. అన్నీ స్థిరపడినై. సైకియాట్రీస్టు జబ్బు పేరు చెప్పేశాడు. ప్రిన్సిపాల్ హార్ట్ అయినా “పరంధామ్! సిబిఐ డిపార్టుమెంటులోకి పనికి వస్తావు. నా ఫీలింగ్సుతో చెలగాటమాడినా, ఆరేళ్లు పరీక్షలకు హాజరయే అవకాశం లేకుండా చేయగలను నిన్ను. డిబార్ చేసే అధికారముంది నాకు. కాని షమించి పరీక్షలకు కూచోనిస్తున్నా. పరీక్షలు ముగియగానే కాలేజీ, హాస్టల్ గూడా వదిలి వెళ్లిపో. ఇంక నీ మొహం నాకు చూపించకు. పోస్టుద్వారా నీ సర్టిఫికేట్ వస్తుంది” అన్నాడు కోపగించకుండా.

“థాంక్యూ సర్, యస్సర్” అని నవ్వుతూ జవాబిచ్చాడు పరంధామ్.

“వండర్ ఫుల్. చెప్పటమూ బాగుంది పినాకీ. మెడిల్ సమ్మని తెలుస్తున్నది. అయినా తక్కిన విద్యార్థులు సంతోషించి వుండాలి. వారి డబ్బు వారికి వాపస్ అవుతుంది. లేతామా చాలా పొద్దుబోయింది. నొప్పింపక తానొవ్వక అన్నాడు శతకకారుడు” అని పేక కలిపేశాడు ఆఫీసర్.

“గేలొహ్యూమర్ అనుకుంటూ చెలగాటమాడుతున్నావని వార్నింగిచ్చాను. మిత్రము తగుమందు అన్నారు కవులు. మిత్రుడిని గదా” అని లేచాడు పినాకి.

కుంతల మనోహరంగా నవ్వుతూ, కదుల్తూ పూగుతూ చెప్తున్నది వింటున్నాడు పినాకి. అది సంధ్యా సమయం వినోబాకి సాయం సేవ జరుగుతున్నది. త్వరత్వరగా విస్తరించిన, భవనాలతో నిండిపోయిన ఆ ప్రదేశానికి పాండురంగపురమని పేరు బెట్టారు. సన్నాయి రాగాలాపన వాయిస్తున్నాడు స్త్రీయరు. మరొకడు తబలా వాయిస్తున్నాడు. భక్తులు వచ్చి, ప్రదక్షిణలు చేసి, ప్రసాదం అందుకుని, కుంకుమ నుదుట వుంచుకుని, హారతి పల్లెంలోనూ, హుండీలోనూ దక్షిణ వేసి, రంగని పాదాలకూ, రుక్మాబాయి పాదాలకు తల ఆంచి మొక్కి వెళ్లి వరండాలో కూచుని, ప్రసాదం తింటూ మంగళవాయిద్యాలు వింటున్నారు. కొంతమంది భక్తులు ముష్టి విదిలించి గుడి వదులుతున్నారు. వాహనాలున్నవారు వాటిలో దూరి చక్రంబడుతుంటే ఆటోలు పరుగుతీశాయి. కొందరు నడక పుచ్చుకున్నారు.

సముద్ర ఘోష వింటూ, విరిగిపడే అలలనూ చూస్తూ, కుంతల పేలాపన వింటున్నాడు పినాకి.

కుంతలను జాలిగా చూశాడు. “ధర్మంతో చెలగాటమాడుతున్నావు కుంతలా. కర్ణునికి వాని గురువు పరశురామ తెలియజెప్పాడు. “శిష్యా అస్త్ర శస్త్రాలున్నాయనే అహంతో అధర్మపక్షాన చేరి ధర్మంతో చెలగాటమాడబోతున్నావు! “కర్ణుడు విన్నట్టు లేదు. లక్ష్యపెట్టనట్టే తేలింది. చాలా చివరికి “మీరు రథం మీదున్నారు నేను కిందవున్నాను. ఇది అధర్మం” అన్నాడు. కృష్ణుడు నవ్వుతూ బాగా అంటిస్తే చూస్తూ నిలబడిపోయాడు కర్ణ. “ధర్మం యిప్పుడే యెందుకు గుర్తు వచ్చింది కర్ణా! సభలో ద్రౌపది అవమానింపబడుతూ యేడిస్తే, సభలో యెవరూ లేరా? ఇంటి కోడల్ని వివస్త్రుని చేయబూనటం ధర్మమేనా? ఈ దుశ్శాసనుని వారించరా” అని అందర్నీ చూస్తుంటే నువ్వు వున్నావు సభలో. నోరు బడిందా? చెవుడొచ్చిందా? అన్నదమ్ములవమానించుకొని పూరుకోక ఆడపిల్ల నెందుకు అవమానిస్తారు?”

అని దుశ్శాసనుని తరిమేయలేదేం?” అన్నాడు కృష్ణ. వికలమైనా గదా అని అలాగే వుండి పోక్కుర్లేదు కుంతలా. దైవాన్ని ఆశ్రయిస్తే కడతేరుస్తాడు” అన్నాడు పినాకి.

“నీ సారంగనీతులూ, సాధువాదం పనికిరావు పినాకీ. సుధా తెలివితేటలూ వాడూ, నన్ను నిరసిస్తే వాడి పనిబట్టాలని తోచి” అని సుందరంగా నవ్వి, “ఆ కురూపిని చేరదీయటం, భువన మోహినిని నన్ను నిరసించటం తెలివా? తెలివి తక్కువా ఆకలెక్కువా సుధాకీ. తెగోదారీ నెరదాత అని పేరుబడిన మనిషి నా సొమ్ము నన్ను తినమనటమేమిటీ? బోడి సలహా పొందాలనా వీడి కోసం తపించానూ” అని పకపకా నవ్వుతూ వూగిపోయింది కుంతల.

“అదే చెలగాటం కుంతలా. సుధా యెవర్నీ చేరదీయనూ లేదు. మోహమూ కాదది. ఒక తెలివి గల అమ్మాయిని చదివించాలని ఆశించాడంతే, ఫౌండర్సూ, లీడర్సూ, మినిస్టర్సూ, ఒక స్త్రీని సుప్రమోగా తయారు చేయాలని చూస్తారు, సమర్థతను బట్టి చేస్తారు గూడాను. చూస్తున్నాంగా. అలాగే సుధా. నువ్వు దేనివెంటబడుతున్నావో నీకు తెలియదేమో. సుధా వెంటగాదు కుంతలా. శరీరాకర్షణకు లొంగడు సుధా. దయగలిగి వుందామని చూస్తాడు. అతని సూచనలు నీకు నచ్చలేదు. నిన్ను నీవు సపోర్ట్ చేసుకో నేను నీ హితైషినే అన్నాడు గాని ఒక స్త్రీని గుదిబండలాగా చేసుకుని దాని బరువు భారాలు మోద్దామని ఆలోచించడు. అరకొరగా వున్న తన వ్యాపారాన్ని మోడరనైజ్ చేసి వన్ ఆఫ్ ది బెస్ట్ అనిపించుకోవాలని ప్రయత్నిస్తున్నాడు. తక్కినవి హాబీలే. నీకెందుకు లొంగుతాడూ? దొరబాబూ అంతే. నేర పరిశోధనలో ఘనుడుగావాలని సాహసం మేధస్సు అట్టే చేస్తున్నాడు. వాడికి లంపటత్వం మప్పాలని చూడటం చెలగాటమే. పనికిరానివానిగా చేయాలని చూస్తారు స్త్రీలు అని నవ్వుతాడు. ఏతాహసన్తిచరుదన్తిచకార్యహేతో అన్నాడు భర్తృహరి”.

వినోభాకి తెరగట్టటం స్నానం, అలంకారం, పూజా నైవేద్యం, మంత్ర పుష్పం ముగిశాయి. కుంతల నవ్వుతున్నది “మోటువాడికి మొగలిపూవిస్తే మడిచి యెక్కడో పెట్టుకున్నాడట. చెప్పేది విని అర్థం చేసుకోకుండా వుట్టి ధ్వని రిసీవ్

చేసినవానిని బైరాగి అంటారు. అదే వైరాగ్యమట. సింపథీ కూడా లేదేమో నీకు”.

“నేటినించి నిన్ను బైరాగీ అని పిలుస్తున్నాను” అని నవ్వుతున్నది కుంతల. ప్రసాదం పంచుతున్నాడు. ఒక భక్తుడు పాడుతూ నిలబడ్డాడు. “రంగా! రంగా! రంగా! రంగా! యనుడీ! మంగళకరుడగు పాండురంగని, మదిలో దలచండీ, పుట్టినందులకు పొట్టనింపుటయే! పురుషార్థము గాదండీ॥”

3

పినాకి అనే పేరు మరుగునపడి బైరాగి అనే పేరే స్థిరపడింది. పని తనను వరించివస్తే చేస్తాడు. పనిలేకపోతే రంగని గుడి వరండాలో కూచుని, పొద్దునా సాయంత్రం భక్తి గీతాలు పాడుతాడు. రామదాసు, మీరాబాయి, తులసీదాస్, సూరదాస్, నర్సిమెహతా, పురంధరదాస్, త్యాగరాజ స్వామి, శ్యామశాస్త్రి, దీక్షితార్వి తీయగా పాడుతాడు. హర్మోనియం యిస్తే, వాయిస్తూ పాడతాడు. తబలా వాయిస్తూ పాడతాడు. శ్రోతలు చేరుతారు. ప్రసాదం తిని శంకరమఠానికి వెళ్లి వరండాలో నిద్రతీస్తాడు. ఒకనాడొక భూస్వామి వచ్చాడు. బైరాగి భక్తిగీతాలు విన్నాడు. శ్లోకాలూ విన్నాడు. శ్రీరామచంద్రశ్రిత పాఠజాత. సమస్త కళ్యాణగుణాభిరామ॥ అనే శ్లోకం. బసోమేరేనైందనమే నందలాల్ అనే మీరా భజన్, నర్సి మెహతా వైష్ణవ జానతో తేనె కహియే॥ రఘుపతి రాఘవ రాజారామ్॥ బ్రోవవమ్మతామసమేలే॥ తెరతీయగరాదా॥ యే తీరుగ నను దయ చూచెదవో॥ రామచంద్ర భక్తం భజమానస॥ మనుజా శరీర విదేను సుఖా॥ పాత సినీసంగీతం॥ పాత నాటకాలలోని సక్కుబాయి పాట “పరాకా కరుణా సాగరా పల్కులే వినలేవా? రంగా॥ కదలదు నీ సంకల్పము లేనిదే॥ ఈశ్వర సంకల్పమెవ్వరెరుంగుదురు॥”.

దివ్యహారతి యిచ్చేవరకు వుండి, ప్రసాదం అందుకున్నాడు. చనువుగా బైరాగి బాబాయి పక్కన చేరి అన్నాడు.

“బాబయ్య గారూ! నా మనవి ఆలకిస్తారా? ‘నా పేరు లక్ష్మయ్య. కాపులం. భూస్వామిని’ పరిచయం చేసుకున్నాడు.

“తప్పకుండా లక్ష్మయ్య. సందేహమెందుకూ?”

“నేను మానవసేవ చేయాలనే ఆశతో, పనివారికీ, వారి బిడ్డలకూ బడిపెట్టాను. వయోజన విద్యా, ప్రాథమిక విద్యా. కాని బడి నడుపటం రాదు. శిక్షణ, సత్ప్రవర్తనా నిజాయితీ, సేవాభావం అలవడాని పిల్లలకి, అవీ బోధనాంశాలే. రోజూ ఒకపురాణ గాథా, ప్రార్థనా అవీ వున్నాయి. వ్యాయామం పదినిమిషాలు. మీరు శ్రమ తీసుకుని ఆ బడి సజావుగా నడిచేట్టు చూడాలి. ఇల్లా, దీపం, నీరూ, తిండి ఫ్రీ. పిల్లలకు వృద్ధులకూ మధ్యాన్న భోజనం యేర్పాటు చేశాను. నలుగురుపాఠ్యాయులున్నారు. వారికి జీతమేర్పాటు చేశాను”.

“మంచి పనికి వేడికోలేందుకూ? లక్ష్మయ్యా! మానవసేవే మాధవసేవా. పద నీతో వస్తున్నాను. మఠం నిద్రకు స్వస్తి” అని లేచాడు బైరాగి.

అలా తనను వరించి వచ్చిన పనిలో లీనమై ఆనిందిస్తూ పిల్లలకు తోటపనీ, కూరలు పండించటం నేర్పాడు బైరాగి బాబాయి.

వూరు వ్యాపిస్తున్నది. భవనాలు లేస్తున్నాయి. గొట్టపు బావులు. లోపులు, కాంటీన్లు. రెస్టారెంట్లు వూరికి శోభనిచ్చాయి. బాబాయికి పేరొచ్చింది. పాఠశాల పెద్దదైంది. ట్రైంగ్స్ పెరిగింది. వయోజన విద్య భాగం విడిగా, బాలబాలికల పాఠశాలా విడిగా అయినై. వూరు జనాభా పెరిగింది. వాహనాలు పెరిగినై. పార్కులు వెలిసినై. నాటక, సంగీతమందిరం తయారైంది. రాముని గుడి. కళ్యాణ మంటపం. గ్రాంటూస్ వచ్చాయి. ఒక యోగి ఆశ్రమం మొదలెట్టి యోగాభ్యాసం నేర్పుతున్నాడు. వైద్యశాల. పశువైద్యశాల. తపాలా ఆఫీసు. బాంకు.

ఆనాడు శలవు. బాబాయి దినపత్రిక తిరగేస్తున్నాడు. ఓ కాంట్రాక్టరు వచ్చి తనను తాను పరిచయం చేసుకుని వచ్చిన గడ్డు సమస్య చెప్పి సలహా అడిగాడు బాబాయిని. అంతా విశదంగా విన బైరాగి ఆశ్చర్యాన్ని అణిచిపెట్టి, “చెలగాటమాడావే సత్తిరాజూ! సత్యమేవజయతే. యెలా పైకితేలుతుందోగాని నిజం బైటబడుతుంది. అది దాని నైజం. సత్యమే దైవం. దాన్నే ఆరాధించాలి

ముందేమో కూలీల మధ్య వచ్చిన తగాదా పరిష్కరించాక పక్షపాత వైఖరి అవలంబించావు. వడ్డించేవాడు మనవాడేననే ధీమాతో కొత్తగా వచ్చి చేరిన కూలీని కిట్టప్పని రెచ్చగొట్టి వాడు కలియబడితే పూర్తిగా వచ్చిన భవనం ఆరవ అంతస్తునించి కిట్టప్పను తోస్తే ప్రమాదమైంది. వెంటనే పల్లెలోని భార్యను పిలిపించి ప్రమాదం జరిగిందనక మసిబూసి మారేడుకాయ చేశావు. భార్య వచ్చే లోపల అంత్యక్రియలూ జరిగిపోయాయి. తీరా భార్య వస్తే డబ్బు యివ్వజూశావు. గ్షేచిప్ అన్నావు. నీ యిగో నిన్ను లొంగదీసింది. సత్తిరాజూ. భార్య అనుమానం పెనుభూతమైంది. చంపారని తేల్చిందా పల్లెపడుచు. కోతిపుండు బ్రహ్మ రాక్షసైంది తగాదా. లాయరును సంప్రదించక తిమ్మిని బ్రహ్మ, బ్రహ్మిని తిమ్మి చేయబూనావు. ఇప్పుడు, మానవహక్కుల పరిరక్షణ, మహిళా సంఘాలు, కార్మిక యూనియన్లు, శాసనసభ్యులు, కాకలు తీరిన పోలీసులు. ఇప్పటికైనా చెలగాటం మాని సత్యం చెప్పి పరిహారమియ్యి పరిష్కారమవుతుంది గొడవ'' అన్నాడు బైరాగి.

“ఇలా చెప్తారనుకోలేదు బాబయ్యగారూ? సద్దుబాటు చేస్తారని గంపెడాశతో వస్తాని” అన్నాడు దోషి.

“అయ్యో! బాపూ యిలాగే సలహా యిచ్చారు. నీకు తెలియదేమో. ఒక వ్యాపారి పన్ను యెగేస్తే, కేస్తేంది. న్యాయవాది అయిన బాపూ నాశ్రయిస్తే, “పూర్తి పన్ను చెల్లించి అపాలజీ యివ్వు. కేసు మాఫీ చేస్తారు. పో” అన్నారు బాపూ. వ్యాపారి అలాగే చేసి కేసులోంచి బైటబడ్డాడు. బాపూ సలహా పఠం కట్టించి హాలులో గోడకు వేలాడుదీశాడా వ్యాపారి”.

సత్తిరాజు పుత్తరీయం దులుపుతూ లేచి వెళ్లిపోయాడు.

పండగలు, ఆదివారం కలిసొచ్చి మూడురోజులు శలవు లిచ్చారు బడికి. నాల్గవరోజున బైరాగి దినపత్రిక తిరగేస్తుంటే, సత్తిరాజు కేసు కోర్టు వరకూ వెళ్లిందని వివరాలు, పోలీసువారి కథనం ప్రకారం అని చదువుతున్నాడు బైరాగి. “పినాకీ!” అనే పిలుపు. పరిచితమైన గొంతు. పత్రిక అవతలుంచి లేచివెళ్లి గేటు

తీశాడు. బైరాగి ఆశ్చర్యపోతూ “లోపలికి రా మిత్రమా! చాలా తీసేశావే తల ముగ్గుబుట్ట అయింది. హుషారు, నగుమోమూ, ఆటలేకితనం యేవీ? ధర్మాత్మా లాగా కనబడుతున్నావు పరంధామ్. పెద్దపులిలాగా పొంచివుండి వృద్ధాప్యం మీద దూకిందా? బండిలాగలేక లాగలేక లాగుతున్నావాడల్లే వున్నావు” అని సాదరంగా వెంటబెట్టుకెళ్లాడు. పొద్దుక వస్తున్నది.

స్నానం పానం, భోజనం, విశ్రాంతి సేదతీర్చాయి. మంచి నిద్రబట్టింది రాత్రికి.

మరునాడు కాలకృత్యాలయాక తిప్పి చూపించాడు పినాకి. పిల్లలను, వృషాధ్యాయులను, ఫౌండర్స్ పరిచయం చేశాడు. కొత్తగా కట్టి రన్ చేస్తున్న వసతి గృహం చూపాడు. పిల్లల ఆటపాటలు చూపాడు. క్రమశిక్షణ గమనించాడు పరంధామ్. “బాబాయ్” అని పిలుస్తారు పిల్లలు పినాకిని.

తిరిగి క్వార్టర్స్ కి వచ్చి హాలులో కుర్చీల్లో కూచున్నారు. పంకా తిరుగుతున్నది. కొత్తగా అమర్చిన యెయిర్ కూలరూ పనిచేస్తున్నది.

“యెల్లప్పుడూ నవ్వుమొహం, కదిలిపోతూ కబుర్లాడటం గూళ్లు తిప్పుతూ నడవటం, గూల్లెగరేస్తూ హ్యూమరస్ వేలో మాట్లాడటం లేవేం వెంగల్రావ్? నీకు మీ ముత్తాత పేరు పెట్టారు. ఆయన ఆస్తి పెద్దది చేసి, వూరి పెద్ద అయి తీర్పులు చెప్పతూ, గ్రామస్థులు న్యాయస్థానానికెక్కకుండా వారి తగాదాలు వారి మధ్యే సద్దుబాటు చేసేవాడు. ఆడపిల్లల పెళ్లిళ్ళకి ధన సహాయం, మేనేజ్మెంటూ చూసేవాడు. నిండాశతాయుష్షుంతుడై, రోగం రొమ్మో లేక, మంచానబడక ఒక్క రోజులో పోయాడు. గ్రామం బాగా ప్రగతి సంపాదించి ఆయన శిలాప్రతిమ ఆయన యింటి ముందు ప్రతిష్ఠించారు. ఇల్లు బడి అయింది. వెనకాల స్థలంలో పార్క్ వేశారు. ఒక్కతే కూతురు ఆయనకు. పెళ్లి చేశాడు. మనుమడి నిచ్చిపోయింది కూతురు. అల్లుడు మళ్లా పెళ్లాడాడు. మనమడిని దత్తు చేసుకున్నాడు తాత. వారి వారసులే మీరంతా. నీ అల్లరీ, ఆడపిల్లల నేడిపించటం చూసి వెంగల్రావ్ అనీ వెంగలిరావ్ అని ముద్దు చేశారు నిన్ను. ఇంకా రోజులు

గడవగా రావ్ తీసేసి “వెంగలీ” అని చనవుగా ప్రేమగా పిలిచేవారు. మీ అమ్మామ్మా తాతయ్యా బళ్లోవేసి ఒడుగుచేసి పరంధామ్ అని పేరు వేయించారు. పెద్దవాడి వౌతుండగా మొదటి నామధేయం మరుగునపడినా వృద్ధులా పేరుతోనే పిలుస్తూ వచ్చారు. నాకు పినాకి అనే పేరు పోయి బైరాగి అనే పేరే స్థిరపడింది. ఇది కుంతల పెట్టింది. ఆమె చెలగాటమాడుతుంటే నీకు చెప్పినట్టే చెప్పాను మిత్రమా. తన గోడు వినలేదనీ వాట్టి ధ్వని విన్నాననీ అలా పెట్టింది. వినేదాంట్లో ఇంటరెస్టు లేక వారి పక్షం మాటాడని వారినలా అంటారుట. ఇక్కడెవరికీ నా పేరు తెలియదు. నువ్వు నా అసలు పేరుతో పిలిస్తే లేచి వచ్చా” అని మైత్రి వెల్లడించాడు పినాకి.

నొప్పి కలగనట్టు కనపడాలని ప్రయత్నిస్తున్నా, మిత్రుని మానసిక వ్యధ వేదనా గుర్తించాడు పినాకి. “చెప్తా” అని వెల్లడిస్తుంటే, కుటుంబ విచ్చిత్తి, అంతఃకలహాలూ, తిరుగుబాట్లూ, కష్టనష్టాలూ, యిన్నిటిని భరిస్తూ తట్టుకుంటూ నిలబడి చేయూత యిస్తూ వస్తే, మిగిలిందేమిటీ అంటే, దెప్పటం, సూటీపోటీమాటలూ, నిందలూ నిష్కారాలూ, చెప్పినట్లు విన్నారా వింటున్నారా అంటే లేదు, బాగుపడ్డారా అంటే అదీ లేదు” అంటుంటే బైరాగి అజ్ఞానిని చూస్తే వచ్చే, వినోదంతో కలిసిన నవ్వు దాస్తూ అన్నాడు.

“నేనంటూనే వచ్చాను మిత్రమా. చెలగాటమాడుతున్నావు అని నీవు గ్రహించక పోగా నన్ను వెర్రివాడి ననుకుని” మధ్యలో తుంచేస్తూ పరంధామ్, “దేనితో చెలగాటమాడానంటావు? లేదు. నాకు అనిపించలేదు. డబ్బు మంచి నీళ్ల లాగా వాడుతున్నాను. పారేస్తున్నాగదా అనుకున్నాను. పోనీ యిప్పుడు చెప్పు” అన్నాడు.

“నీకు తెలియదా? నీకంతరాత్మ లేదా? అది చెప్పి వుండాలే? వినిపించుకోలేదేమో నువ్వు. మిఠాయీ, కరెన్సీ చూపుతూ, అధర్మానికి మలామా చేసి ధర్మమేనన్నావు. తీరా ఆ స్త్రీ బహుశా ముందు మోహానికి చిక్కి, భ్రమకులోనై, దరిద్రం వదిలిపోతున్నదనుకుని ప్రమాదంలోకి నడిచి రిప్రొడక్షన్ చెప్పింది

నీకు. నీవు డబ్బు పారేస్తున్నా గదా అని పకపకా నవ్వి, గూల్లగరేసుకుంటూ పోయి పేరెన్నికగన్న ఎబార్న్ నిస్టుని సంప్రదించి, ‘పెద్ద చదువు చదివి పెద్ద వుద్యోగం చేయాలని ఆశ’ అంటే నిజమేననుకున్నా. తెలివిగలది అని స్నేహం చేసి తీరా చూస్తే జనాభా పెంచబూనింది. వుద్యోగస్తురాలయ్యాక ఎడాప్ట్ చేసుకోవచ్చునే. లేదా పిల్లల నర్సింగ్ హోమ్, శిశువిహార్ నడపచ్చు. నే పెట్టుబడి పెట్టేవాడిని అని హేలగా నవ్వుతూ ‘‘ ఎడ్మిట్ చేస్తా. మీరు చూడండి తక్కిన పని. నాకు పని వున్నది. యూరప్ వెళ్లాలి. ఆమె చదువాగిపోరాదు’’ అని అరేంజ్ చేసి అడ్మిట్ చేసి వెళ్లావు. సున్నితమైన మనస్సుకి సమ్మెటపోట్లు తగిలినా, దారీ తెన్నూ గానక బింకంగా నవ్వుతూ ఆ స్త్రీ ఎబార్న్ నిస్టుతో అన్నది ‘‘ ఆయన తీరే అంతండీ. నేనే గమనించలేదు. క్లబ్ సెక్రటరీగా వున్నప్పుడు సాయంకాలం అయిదున్నరకి వెంటబెట్టుకెళ్లారు. వరండాలో నిలబడి చూస్తే రైల్వేట్రాక్ పాసెంజరు రావటం కనబడుతుందా వేళప్పుడు. శివరాత్రికి భక్తులు రైలులో వచ్చి కోటప్పకొండ కెళ్తారు. కొందరు రెండెడ్ల బల్లకూ ప్రభలు కట్టి బల్లలో వెళ్తారు కొండకు. ఆనాడు కిక్కిరిసి వున్న బోగీలను చూస్తూ నిలబడ్డాను’’ వచ్చి యేమిటి చూస్తున్నావు?’’ అన్నారు. రైలు పెట్టెలను చూపుతూ, బుట్టలనిండా రంగు రంగుల పూలు పోసినట్టున్నారు గదండీ?’’ అన్నా. ‘‘వాళ్లలో ఒక్కళ్లా ఓ తల్లికీ ఓ తండ్రీకీ పుట్టలేదు’’ అన్నారు. నన్నే అన్నట్టునొప్పి కలిగింది. రాయలుకి దాసీ పుత్రుడని నింద, దాసీ పుత్రునాశ్రయించటమేమిటని గ్రేట్ డాన్సర్స్ వెళ్లలేదుట. కర్ణునికి సూతపుత్రుడని పేరు. తండ్రి సూర్యుడు. తల్లి క్షత్రియ స్త్రీ. నేననగాయెంత? ఇవాళిలో దైవ మెవరి పక్షమో తేలాలి డాక్టర్. నేను సిద్ధమే’’ అన్నదా స్త్రీ. ఎబార్న్ నిస్టుకి వయసు మల్లించింది. అనుకోకుండా గర్భం దాల్చింది. భర్త అనుకూలుడు. ఆఫీసర్. రాబడిపోతుందని డ్యూటీకి తొమ్మిదో నెలవరకూ అటెండ్ అవుతున్నది. ఆ స్త్రీకి దైవమందున్న నమ్మికకు ఆశ్చర్యపోయిందా డాక్టరమ్మ’’ అని చెప్తున్న మిత్రుని వాక్ ప్రవాహానికి అడ్డుకట్టవేశాడు పరంధామ్. ‘‘ ఆ! ఇప్పుడర్థమైంది. ఆ మిడిలేట్ డాక్టరు పనిపాడుచేసి, చేసినట్టు నమ్మించింది

నన్ను ఇద్దరి మొహానా డబ్బు పారేసి వెళ్లానే” అన్నాడు. దేబెలాగా కనిపించాడు పినాకికి. “ఇప్పటికీ నువ్వు మారలేదు మిత్రమా. అదే స్టేట్ మాటతీరు. హార్ట్ చేశాననే చింతే లేదు. నిప్పు నిప్పే. లోబడేదాకా కాళ్ళూ గడ్డాలూ పట్టుకుని, బ్రైట్ ఫ్యూచర్ స్వతంత్ర జీవనం అని ఆశలు రేపి, ప్రమాదించాక, వికటించిన కలాపానికి విరుగుడుగా పుట్టలోనో, బొక్కలోనో దాచాలని ప్లాన్ అదీ కుదరక అసలుకే ఎసరు పెట్టావు. అందరివీ ప్రాణాలే. నీకేనా గౌరవ మర్యాదలూ?” అంటున్న మిత్రుడు పరంధామ్ కి మెత్తని పులిలాగా కనిపించాడు.

“నాకు ద్రోహబుద్ధి లేదే” అన్నాడర్థంగానట్టు చూస్తూ.

“నవ్వులల్లా నువ్వులైంది. ఇంకా మోటుగా అంటే తుళ్లులైంది. తెలిసిరాలేదింకా. కూడా రానీక యెవరికో తోకపీకుడుగా పంపావు. చచ్చా గిరి నేర్పావు. తైనాతీలాగా వుంచావు. ముఖ్యమైన వాటికి యెగనామం పెట్టటమే గాక జెలసీ పెరుగుతున్నా తెలుసుకోక, “యెవరితో పోవోకు. టూమెనీ స్నేహాలు, టూమచ్ గా పూసుకుతిరగటం. వచ్చిన పేరు చాలు. నీకెవరూ యేమీ చేయరు. నేను గతి” అనే అదుపుగాక చూస్తో నా తడాఖా అని సవితిని గూడా తెచ్చి జతకట్టావు. తల్లి బంధువులూ నిలదీస్తే, “వాల్లిద్దరూ సఖ్యంగా వుంటామంటుంటే మధ్య మీకెందుకు బాధ” అని గూల్లెగరేసి నవ్వుతుంటే, తల్లికి గుండెలు భగ్గుమన్నాయి. “ఇద్దరికీ యింత పిండం బడేస్తావంటేనా? భోగభాగ్యాలు గౌరవమర్యాదలూ, ఆచార వ్యవహారాలూ, ఆపేక్షలూ అంతఃకరణలూ ఆత్మీయులకే పరంధామ్. తుఫాను చూస్తావు సుమా ఆనాడూ గూల్లెగరేసి ఇహిహీ అంటావా? నీ చిత్తమొచ్చినట్టు చెలగాటమాడుతూ, తప్పులు యితరుల మీదికి నెట్టుతూ వెళ్తే అవి తెలివి తేటలేమో గాని ధర్మం గాదు” అని రోదిస్తూ వెళ్లిపోయిందా స్త్రీ తల్లి.

“మేదస్సు భక్తిగాదు అన్నారు వేదాంతులు. యోగీ యెద్దుకు పాలుపిండి మహిమ చూపితే భగవంతుని చూసినట్టేనా కాదు. అది మోసగించటమో అన్నదో భక్తురాలు. డీలా పడిపోయావేం? ఇవాళా బెణుకులు, చమత్కారం ఆరోగెన్ను

బుర్రలోకి రావటం లేదూ? ఇన్ని కంతులు కోశాగాని నా కంతి అంత నెప్పి దేనికి లేదన్నాడట వైద్యుడు”.

“ఇంత శిక్ష?” అన్నాడు విసుగ్గా.

“తూనీగలో చీపురుపుల్ల దూర్చి వినోదించిన బాలునికి కొరుత అనే శిక్ష పడేయించాడు యమధర్మరాజు”.

ఒక ప్యూన్ వచ్చి నిలబడి, “సార్ ఫాక్స్ మెసేజ్ వచ్చింది. మెషీన్ వద్ద వుండే నారాయణరావుగారు తీసి మీ కిచ్చి రమ్మన్నారు” అని ఒక కవరందించి వెళ్లాడు.

వూడదీసి చదివాడు బైరాగి. మెసేజ్ చిన్నదే.

“కుంతల మరణశయ్య మీదున్నది. “బైరాగీ! బైరాగి బాబాయ్!” అని కలవరిస్తున్నది. కోమా గూడా వస్తున్నది. కళ్లు తెరవదు. వీలుంటే వస్తావని ఆశిస్తున్నాము”. సంతకం శీతల్. చిరునామా క్లియర్ గా వున్నది.

బైరాగి కనబడేట్టు పట్టుకున్న మెసేజ్ ని పరంధామూ చదివాడు.

“కుంతల యెవరు?” అనడిగాడు.

“చెంచలి అయి సైకో అయి చెలగాటమాడిన ప్రాణి”.

ప్రయాణానికి సిద్ధమైన బైరాగితో, “నేనూ వస్తాను. వయస్సెంతుంటుంది సుమారుగా” అని అన్నాడు.

“తప్పకుండా రా మిత్రమా. నో అబ్జెక్షన్” అని చేతిసంచీ అందుకుని వాచ్ మన్ని పిలిచి అంతా చెప్పి మెసేజ్ చూపాడు. శలవుచీటీ రాసి, వారంరోజులకి వచ్చేస్తాను అని సంతకం చేసి కవర్లో వుంచి అందించాడు. సహవుపాధ్యాయులను కలుసుకుని “మానేజ్మెంట్ మీరు చూడండి నమస్తే” అన్నాడు.

గేటు దాటగానే పరంధామ్ తో అన్నాడు “షష్ట్యబ్ది అయింది కుంతలకు”.

బైరాగి గొంతు వినబడగానే, తన పేరు వినబడగానే తమాషాగా కుంతల కళ్లు విప్పింది. నవ్వింది. తెల్లని పాపలూ, తళతళలాడుతున్న కనుపాపలు. మొహం

తేటగా వున్నది. దయ్యపు చూపులేదు. తీర్చినట్టున్న కనుబొమలు. సంపెంగ రెక్కలాంటి ముక్కు అందాలొలికేపెదవులూ మూతీ, కోలమొహం. అందమైన చుబుకం. ప్రయత్నించి రెండు చేతులూ కలిపి దణ్ణం పెట్టింది. కంఠం వరకూ తెల్లని చీర కప్పి వున్నది.

“వచ్చావే బైరాగి! థాంక్స్. రావచ్చావా అనుకున్నా. వచ్చి వింటున్నట్టు కలగంటున్నా. కలగాదేమో. నిజమేనేమో గ్రహింపుకి రావటం లేదు బైరాగీ. నువ్వన్నది నిజమే బైరాగీ. నా జీవితంలోనేగాక యితరుల జీవితాలతోనూ చెలగాటమాడాను. వింత యేమనగా తెలుస్తూనే వున్నది, చెప్తూనే వచ్చావు గెలవనని. కాని జబ్బుని గెలవలేకపోయాను. అదీ చెప్పావు బైరాగీ, “జబ్బుపడ్డా అలాగే రోజులు గడిపేయక్కర్లేదు కుంతలా. దైవాన్ని నమ్మి నయం చేసుకోవచ్చు. ఘనవైద్యుడు దైవం, వైద్యనాథ్ తప్పక నయం చేస్తాడు. గజేంద్రుడదే చేశాడు. మొసలిని గెలవలేనని దైవాన్ని ఆశ్రయించాడు. నిన్ను దురాశ మానసిక వ్యాధిరూపంలో పట్టుకున్నది. దాన్ని గెలవాలి” అన్నావు బైరాగి. చెవిటివాని ముందు శంఖు వూదినట్లయింది బైరాగీ. సుధాని దాని నుండి విడదీయాలనీ, నా దాసుని చేసుకోవాలనీ, నా తడాఖా చూపాలని చివరికి చంపాలని గూడా ఆలోచన వచ్చింది బైరాగీ అది చెలగాటమే. నువ్వు చెప్తున్నా, నాకే తెలుస్తున్నా, రోగానికే లొంగాను. సుధా చేరదీసిన దానికే, తగినంత గౌరవమూ అధికారమూ, వాని దగ్గర చనవూ లేవు. నాకెందుకిస్తాడని తెలుస్తున్నా. దేనివెంట పరుగెత్తుతున్నానో నువ్వు చెప్తున్నా రోగచర్య అను లేదా జాతక రీత్యా అన్నా బాగుంటుంది, వినబుద్ధిగా లేదు. తీరా చిత్తుగా ఓడాక నీ మాటలూ గుర్తు వచ్చాయి. నువ్వు గుర్తొచ్చావు బైరాగీ. నిన్ను చూసి నిర్విచారంగా పోవాలనిపించి, తలుచుకుంటుంటే, వ్యాస మహర్షి సత్యవతీదేవి తలుచుకోగానే వచ్చినట్లు వచ్చి వూరట కల్గించావు బైరాగీ. నమస్తే నీ తీయని గొంతుతో భక్తి గీతమొకటి పాడువింటూ పోతాను” అన్నది. బైరాగీ పరంధామ్ కుర్చీల్లో పక్కనే వున్నారు. బైరాగి కుంతల తలనిమురుతూ పాడసాగాడు.

“ప్రభుమేరెదిల్ మెసదాయాద్ అనా।

దయాకర్కె దరిశన్ తూ ముజ్కో దిఖానా ॥ప్రభూ॥

సదాకామకోయా నతేర ఖుషీకా।

ముర్ఖదీనబంధూ నదిలోసే చుడానా ॥ప్రభూ॥

సదాజాన్కర్ దాస్ అప్నే చరణ్కా॥

అని తీయగా పాడుతున్న బైరాగికి చేతులెత్తి తన తలకానించుకున్న కుంతల చేతులు దైవానికి నమస్తే చెపుతున్నట్టున్నాయి. అంతలోనే జారిపోయాయి. ఆలిచిప్పల్లాంటి కనురెప్పలు మూతబడినాయి. కుంతల తలనిమురుతున్న బైరాగి చేతులు యివతలికి వచ్చాయి. అప్రయత్నంగా అతని కళ్లు తడిశాయి. సింపథిటిగ్గా వింటూ చూస్తున్న మిత్రుడు పరంధామ్ కళ్ళూ తడిశాయి.

